

[Helga Pedersen.]

uret, at de nu skal tvinges til at se deres rettigheder afløst, selvom de får en erstatning.

Som det fremgår af mine betragtninger, anerkender jeg de foreslåede ændringer som forbedringer; jeg vil stemme for dem her ved anden behandling, men jeg gør opmærksom på, at jeg undlader at stemme for lovforslaget i dets helhed. For det tilfælde, at jeg skulle være bortrejst den dag, lovforslaget kommer til tredje behandling, hvilket er muligt, da jeg ikke, dengang jeg planlagde min rejse, var klar over, at tredje behandling skulle finde sted på dette tidspunkt, beder jeg den højtærede minister forstå, at det ikke betyder, at jeg tilslutter mig lovforslaget.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne bringe udvalget og kommissionen en varm tak for det meget indgående og saglige arbejde, der er udført i forbindelse med dette lovforslag. Det er ganske rigtigt — som det ærede medlem hr. Damsgaard gav udtryk for — en historisk begivenhed, at vi er nået frem til det resultat, der her foreligger. Ålegårdsejernes egentlige og oprindelige rettigheder til fiskeri med ålegårde, der kan røgtes fra land, er efterhånden blevet forældede. Den gamle ordning lader sig ikke længere opretholde i vort samfund, hvor fiskeriet er et frit erhverv, der må drives overalt på søterritoriet i fri konkurrence. Det vil være af stor værdi, at det alene er dygtighed og ihærdighed, som fremtidig bliver de afgørende faktorer indenfor ålegårdsfiskeriet. Udviklingen såvel indenfor ålegårdsfiskeriet som indenfor fiskeriet i almindelighed har gjort det samfundsmæssigt ønskeligt, at en afløsning af grundejernes særlige ret til fiskeri med ålegårde og de særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet nu finder sted.

Jeg er ganske enig med udvalget i dets bemærkninger i betænkningen om, at den tekniske udvikling er løbet fra det almindelige ålegårdsfiskeri, og at det må være sam-

fundsmæssigt ønskeligt, at der nu sker en afløsning af ålegård retten og de andre særlige rettigheder på dette område. Det er også værd at bemærke — som det allerede er sket fra denne talerstol — at de frie fiskere gennem mange år har krævet en afløsning og gentagne gange i deres kompetente forsamlinger har givet udtryk for dette krav.

Lovforslagets principper, som er fastholdt i de stillede ændringsforslag, er opstillet i en kommissionsbetænkning, der, tror jeg, giver det mest sanddru billede af, hvad ålegård rettighederne indbringer; dette må naturligvis tages i betragtning ved lovgivningens gennemførelse. Det er her værd at lægge mærke til, at udbyttet af de ålegård rettigheder, som ejerne selv udnytter, kun udgør 10 pct. af, hvad de udlejede rettigheder indbringer.

Dette lovforslag anviser en selvafviklende ordning over en vis periode, en ordning, som har adskillige fortrin, bl. a. at den er overkommelig for staten, at den lader de nuværende brugere fortsætte i deres levetid, og endelig at den ikke griber for meget ind i de nuværende ejeres og brugeres forhold og skaber en rolig overgang til de ændrede forhold.

Af de stillede ændringsforslag, som allerede er berørt her, finder jeg anledning til at understrege tre, der for mig har været af stor betydning. Vi er under udvalgsarbejdet blevet enige om, at afløsningskommissionen skal bestå af 4 medlemmer i stedet for 6, som jeg oprindeligt foreslog. Jeg er enig med udvalget i, at alle berettigede interesser må kunne varetages af en kommission af en sådan størrelse; og det må også antages, at en noget mindre kommission kan gøre arbejdet billigere og tilendebringe det på kortere tid.

Den foreslåede ændring af kapitalisationsfaktoren fra 11 til 12½ har været meget indgående drøftet. Det er naturligvis rigtigt, at det er et skøn, man her bringer i anvendelse, men også under hensyn til den foreliggende kommissionsbetænkning må jeg: